

Andreju Einspielerju

o zlati maši

☛ dné 21. avgusta 1887. leta. ☛

Pod jêsen gre! A čas nobén
Ni kmetu ljubši kot jesén.
Pomlad je čas cvetú in nâd,
A čas skrbí in dela tudi,
Poleti mož potán se trudi;
A jêsen dá mu hlad in sad,
Za strah in skrb in trud obilo
Mu vrt in pólje dá plačilo.
Enako v žitji! Kdor se v cvetji
In žitja svojega poletji
Ne plaši truda in skrbí
Pač srečen je v jesèni dní,
Vesel se v prejšnje dni ozira,
Mirnó očí v prihodnje vpira.
Ti delal si kot malokdó!
Ti delal si ob časi cvetja,
Zvestó si delal pol stoletja,
Zvesto, pogumno in krepkó.
Kar sil ti dalo je nebó,
Posvétíl ti si vse mladini,
Posvetíl vse si domovini.
Ti domu si budítelj bil,
Ti domu si učítelj bil,
Za dom si vrl borítelj bil.

Ti delal si; jesén je tú,
Prišél je tebi čas sadú...
Naš dom odeval gost je mrak,
Slovenija je tožno spala;
A čvrsto je, vesélo vstala
In narod si gojí krepák.
In tvoj premili Gorotán
Že tudi dviga se, se vzbuja,
Prihaja mu vstajenja dan
In peša, gine sila tuja.
Probuja se Slovén povsód!
A kdo se pač najbòlj je trudil,
Da národ se iz snà je vzbúdil?
To naše národno vstajénje,
To krepko národno življénje
Zeló je tvojih trudov plód!
Zató naš dom ti venec slave
Zdaj víje krog častite glave,
Zató pa tvoj današnji god
Vesel proslavlja ves naš rod,
Izraža vróča ti čútíla,
Poklanja srčna ti voščíla!...
Ti zlato žrtvo nekrvavo
Bogú si danes darovál,
Pri njej pač i za očetnjavo,
Za srečo njeno in nje slavo
Prošnjé si k Večnemu posláł.
A nam na dan daritve zlate
Sto želj se k nêbu dviga zá-te:
Bog čúvaj te še toljko let,
Da srečen zreš slovenski svet,
Da srečno, slavno in edino
Premilo vidiš domovino!

S. Gregorčič.

030046539